

### متن پرسش

سلام: بنده برایم حل نشده که چرا باید لباس روحانیت بپوشم. تمامی کارهای تبلیغی ام را می توانم انجام دهم. می توانم سخنرانی بکنم. می توانم تبلیغ بروم. می توانم نماز و... بعلاوه مقبولیت این لباس روحانیت کمتر شده و بدون آن می شود بهتر تبلیغ کرد. مگر ما روایت نداریم کسی وارد مسجد شد و نتوانست تشخیص دهد رسول خدا صلوات الله علیه کدام اند. چون حضرت رسول مانند بقیه افراد لباس می پوشیدند، حضرت علی (ع) هم که لباسهای وصله دار و... پس ما طلبه ها چه لزومی دارد هم‌رنگ مردم نباشیم؟ اساتید می گویند لباس روحانیت مقدس است. اگر مقدس است پس چرا افرادی مثل کدیور هم از آن بر تن دارند؟ این لباس مقدس نیست. این راه مقدس است که این لباس را هم مقدس کرده. ولی لزومی نمی بینم که الان در وضع فعلی و لیز بودن جوانان برای تبلیغ ما، لباس روحانیت مؤثر باشد، بلکه اثر عکس در آن می بینم. مثلاً چند وقت پیش با یکی از دوستان که ملبس اند ده دقیقه بیرون بودیم و عدم مقبولیت مردم را در همان ده دقیقه دیدیم. مهم نیست که مردم چه می گویند. درست است ولی با این وضع که نمی شود تبلیغ کرد! اتفاقاً اگر خوب نگاه کنیم در تهران می بینیم بیشترین تاثیر را غیر ملبس ها گذاشتند مثل استاد رائفی پور که اصلاً طلبه هم نیست. اگر مطالبم غلط است بفرمایید. راهنمایی کنید چون با این تصمیم بزرگ کمی فاصله دارم و در تردیدم. بیخشید طولانی شد. خیلی وقت بود می خواستم با شما مشورت کنم. التماس دعا. یا حق

### متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مسئله‌ی لباس روحانیت در فرهنگ ما جایگاه بسیار عمیقی دارد و پشتوانه‌ی آن یک تاریخ صفا و علم و ایثار و مجاهده‌ی کسانی است که با این لباس تاریخ ما را به نورانی‌ترین حقایق عالم یعنی اسلام و تشیع منور کرده‌اند در آن حدّ که اگر کسی بخواهد عمیقاً جامعه‌ی شیعه را متذکر ابعاد معنوی خود بکند، راحت‌ترین و سالم‌ترین بستر همان کسوت روحانیت است با لوازمی که این کسوت دارد. حال اگر بعضاً لباس روحانیت را افرادی می‌پوشند که روحانی نیستند و یا افرادی که لباس روحانیت نمی‌پوشند ولی روحانی هستند، این را نباید به عنوان یک موضوع اصیل در متن تاریخ تشیع قلمداد کرد. بالاخره اسلام و شیعه در لباس روحانیون منور به معارف اسلامی پایدار می‌ماند. خیابان جایگاه اندازه‌گیری لباس روحانیت نیست، قلب انسان‌های متدیّن و طالب حقیقت در مقابل شخصیت‌هایی که مجهز به معارف اسلامی و در کسوت لباس روحانیت‌اند، بهتر به آرامش می‌رسند زیرا در این لباس در جستجوی مطهری‌ها و علامه طباطبایی‌ها

هستند. آیا می‌توان از مردم انتظار داشت که مطهری‌ها را در لباسی غیر از لباس روحانیت جستجو کنند؟ چه انتظار سخت و سهمگینی است که به مردم چیزی را تحمیل کنیم که مطابق سابقه‌ی تاریخی آن‌ها نباشد؟ به حضرت آیت الله بروجردی «رضوان الله تعالی علیه» عرض کردند طلبه‌ای را گرفته‌اند که دزدی کرده است؛ آن مرد بصیر جواب دادند: دزدی را گرفته‌اند که در لباس طلبگی خواسته است بهتر دزدی کند. گرگ در لباس میش می‌آید تا بیشتر گوسفندان را بدراند، آیا باید میش‌ها را متهم نمود؟! خوب است به جواب سوال شماره ۱۲۴۳۹ نیز رجوع فرمائید: موفق باشید